

Hiljainen Kaupunki

Kurkela, Johanna

On kaupunki aivan hiljainen
Unen rauha peittää sen
Myös valon viimeisen ikkunan
Näit äsken sammuvan

Kai kaupungin onni ehyt on
Uni tyyni, murheeton?
Ja rauhattominkin mieli kai
Unessa rauhan sai?

Moni unesta aamuun aukeavaan
Ei tahtoisi noustakaan
Käy yli voimien toisten työ
Ja ilon lamaan lyö

Moni tuhoa pelkää mielessään
Moni eksyy yksinään
On turha huutaa, on mykkä suu
Ja toivo luhistuu

Vaan yössä kaupungin kulkevan
Näet taakkojen kantajan
Kuka on hän?
Sen kyllä tietää saat
Jos matkan kanssaan jaat

Kuka on hän?
Sen kyllä tietää saat
Jos matkan kanssaan jaat